

3. Тарасенко Р. В. Безпека учасників кримінального судочинства: кримінальні, процесуальні та оперативно-розшукові засади : монографія. Одеса: ОДУВС, 2015. 510 с.

Гордейченко Р.Р.

здобувач вищої освіти 3 курсу ННІП ПФПНП
Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

Санакоев Д.Б.

кандидат юридичних наук, доцент, завідувач кафедри фінансових та стратегічних розслідувань Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

РОЛЬ ТА МІСЦЕ ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА У ПРОТИДІЇ ОРГАНІЗОВАНІЙ ЗЛОЧИННОСТІ ТА КОРУПЦІЇ

Моніторинг діяльності органів влади. Однією з головних цілей моніторингу є забезпечення підзвітності уряду та бізнесових структур перед громадянами. Організації громадянського суспільства за допомогою моніторингу можуть також контролювати, якою мірою обрані громадянами депутати законодавчої влади дійсно представляють інтереси своїх виборців.

Захист прав та свобод громадян. Впровадження механізмів та каналів подання скарг. Досвід країн з усталеною демократичною системою свідчить, що даний вид діяльності дає змогу посилити вплив громадян на процедури прийняття рішень органами влади, створити сприятливе інформаційне поле та тиск на владу з боку ЗМІ, підвищити рівень довіри населення до власної спроможності захисту прав і свобод.

Забезпечення інформаційної відкритості в суспільстві про стан корупції та результативність антикорупційних заходів. Тому що в інформаційному просторі України політична корупція практично не висвітлюється як складна, багатоаспектна проблема. Організація просвітницької роботи з населенням та окремими соціальними групами. Правова просвіта громадян та захист їхніх прав є важливим етапом у процесі протидії корупції.

Сучасне суспільство називають інформаційним, оскільки інформація утворює найважливіший елемент його життєдіяльності. Інформатизація, як процес початку інформаційному суспільству торкнулася всіх сфер людського життя. Успішне рішення завдань, які стоять перед органами державної влади, сьогодні неможливо без використання інформаційних технологій. По справедливому зауваженню Т.Т. Гапоева, «Інформація – це освіта, комерція, творчість, незалежність від корупціонера та бюрократа. Вона стимулює внутрішній попит, допомагає стартапам, без неї немислимі інноваційні прориви, залучення іноземних інвестицій [3]. Через війну інформація сприяє підвищенню конкурентоспроможності нашої економіки.

Для того щоб українець отримував необхідну інформацію в будь-якому місці та в необхідному обсязі, потрібні нові технології, інфраструктура, грамотне економічне регулювання, освіта. Для вирішення цих завдань передбачено кілька основних напрямів роботи: зниження технічних обмежень та зняття економічних порогів доступу до інформації, а також подолання бюрократичних, відомчих, давно застарілих нормативних бар'єрів доступу до інформації» [2]. Проблема протидії корупції є одним із ключових напрямів забезпечення національної безпеки поряд із загальними проблемами протидії організованій злочинності та побудови інформаційного суспільства.

Особлива увага у здійсненні такої взаємодії приділяється питанням виявлення, попередження та розкриття правопорушень у кредитно-фінансовій системі, у галузі видобутку, переробки та реалізації сировинних ресурсів, у сфері управління державним майном, зовнішньоекономічних зв'язків, промисловості (у тому числі підприємств оборонного комплексу), будівництва, архітектури та комунального господарства, сільського господарства, охорони природи та природокористування, культури, науки, освіти та охорони здоров'я, захисту та зайнятості населення, фондового та споживчого ринку. Деякі автори ділять систему державних органів, які здійснюють боротьбу з корупцією, на дві нерівні частини. Перша – велика – покликана здійснювати боротьбу з корупцією всередині своїх органів як одна з додаткових внутрішніх функцій, друга - менша - однією з основних зовнішніх завдань [1, с. 14].

Інформаційно-аналітичне забезпечення теорії та практиці оперативно-розшукової діяльності розглядається як комплекс спеціальних заходів щодо створення, накопичення осмисленої (переробленої до рівня знання) інформації та використання системи оперативно-розшукової діяльності з метою виявлення, попередження, розкриття та розслідування аналізованих видів злочинів [2].

Найбільш ефективним інструментарієм у створенні таких систем оперативно-розшукової інформації став науковий та практичний метод аналітичної розвідки та аналітичного пошуку. Цей метод повністю орієнтований на постійне та безперервне здійснення аналітичної розвідки в цілях відшукування, накопичення та аналітичного опрацювання оперативно значущої інформації, що містить первинні ознаки злочинної діяльності на території, що обслуговується або в галузях економіки [3, с. 468 - 490].

Відомості про злочини, які зафіксовані у реєстраційних картках та поміщені до банку даних реєстраційної інформації про правопорушення, щодня за робітниками днями суд передає електронними каналами до облікового підрозділу за місцем знаходження суду [4].

Відомості про злочини, вміщені до банку даних реєстраційної інформації про правопорушення, слідчі ізолятори, виправні установи, виправні установи відкритого типу, кримінально-виконавчі інспекції, інспекції у справах неповнолітніх органів внутрішніх справ щодня у робочі дні повинні передавати по електронним каналам в облікові підрозділи за місцем знаходження вищевказаних органів. Надійшли до облікового підрозділу з реєструючого органу електронними каналами відомості про адміністративні правопорушення

не пізніше ніж через добу після них надходження поміщаються до територіального банку даних про правопорушення.

Протягом доби обліковий підрозділ, після поміщення до територіального банку даних про правопорушення відомостей про адміністративні правопорушення, надсилає по електронним каналам до реєструючого органу відповідне повідомлення [3].

Відомості про адміністративні правопорушення, передані до облікового підрозділу реєструючим органом з порушенням порядку надання реєстраційного номера цього адміністративного правопорушення, фіксації відомостей про адміністративне правопорушення та їх передачі до органів внутрішніх справ, обліковий підрозділ протягом доби від часу надходження повертає назад, тобто передає цю інформацію реєструючий орган. Відповідно реєструючий орган також протягом доби повинен усунути зазначені порушення та повторно передати відомості про адміністративні правопорушення в облікове підрозділ.

Список використаних джерел:

1. Про організаційно-правові основи боротьби з організованою злочинністю : Закон України № 3341-ХІІ (зі змінами). 1993. № 35. ст. 358.
2. Фролова О.Г. Злочинність і система кримінальних покарань (соціальні, правові та кримінологічні проблеми й шляхи їх вирішення за допомогою логіко-математичних методів) : навч. посіб. О.Г. Фролова. 1997. 207 с.
3. Боротьба з організованою злочинністю : підручник. авт. кол.; кер. авт. кол. Є.Д. Скулиш. Наук.-вид. відділ НА СБ України, 2010.256 с.
4. Серватко Т. Проблемы борьбы с организованной преступностью в Польше и в Украине. Институт государства и права имени В.М. Корецкого, 2002. 207 с.

Дегтярьова М.Д.

здобувач вищої освіти 3 курсу ННІП ПФПНП

Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

Санакосв Д.Б.

кандидат юридичних наук, доцент, завідувач кафедри фінансових та стратегічних розслідувань Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ПРОТИДІЇ ЗЛОЧИНАМ ПРАВООХОРОННИМИ ОРГАНАМИ

Для регулювання діяльності, що стосується обраної для розгляду теми, в Україні існує Закон України «Про оперативно-розшукову діяльність». Саме в ньому зазначені основні поняття, що надають змогу зрозуміти зміст та актуальні питання оперативно-розшукової діяльності.